

Sygn. akt IV CZ 28/06

POSTANOWIENIE

Dnia 6 kwietnia 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Antoni Górski (przewodniczący, sprawozdawca)
SSN Hubert Wrzeszcz
SSA Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z wniosku I. C.

przy uczestnictwie [...]

o dział spadku,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 6 kwietnia 2006 r.,

zażalenia wnioskodawczyni

na postanowienie Sądu Okręgowego w G.

z dnia 30 listopada 2005 r.,

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w G. odrzucił skargę kasacyjną wnioskodawczyni I. C. z powodu niezawarcia wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania. Zdaniem Sądu skarżąca poprzestała jedynie na wskazaniu w jednym zdaniu, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne.

W zażaleniu wnioskodawczyni wносиła o uchylenie w całości zaskarżonego postanowienia i przekazanie skargi kasacyjnej do rozpoznania Sądowi Najwyższemu. Zdaniem skarżącej w skardze zostały zawarte wszystkie elementy konstrukcyjne. Zarzuciła Sądowi zbyt rygorystyczny i formalistyczny przy ocenie przepisów określających przewidziane dla pism wymagania formalne.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wykazanie okoliczności, uzasadniających przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest elementem konstrukcyjnym tego nadzwyczajnego środka prawnego. Umożliwia ono Sądowi Najwyższemu dokonanie oceny, czy rozpoznanie skargi przyczyni się do realizacji podstawowego celu tej instytucji, jakim jest ochrona interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni oraz stosowania prawa.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego ugruntowane jest stanowisko, że wymaganie przedstawienia okoliczności uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej, powinno przybrać formę wyodrębnionego wyводу prawnego, w którym skarżący powinien wskazać, jakie okoliczności pozwalają zakwalifikować skargę do rozpoznania oraz jednocześnie uzasadnić, dlaczego odpowiadają one co najmniej jednej z ustawowego katalogu przesłanek usprawiedliwiających przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, określonych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z 12 grudnia 2000 r., V CKN 1780/00, OSNC 2001, nr 3, poz. 52, postanowienie Sądu Najwyższego z 30 maja 2001 r., III CZ 36/01, OSNC 2002, nr 2, poz. 22, postanowienie Sądu Najwyższego z 17 października 2001 r., III CZ 98/01, OSNC 2002, nr 5, poz. 71, uchwała połączonych Izb: Izby Administracyjnej, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oraz Izby Cywilnej Sądu Najwyższego z 17 grudnia 2002 r., III CZP 72/02, OSNC 2003, nr 7-8, poz. 92). Ponadto zgodnie z art. 398⁴ § 1 pkt 4 k.p.c. wymagane jest

zamieszczenie odpowiednio uzasadnionego wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W przedmiotowej sprawie skarga kasacyjna nie zawiera wprost sformułowanego wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania. Jednak zamieszczenie wniosku związanego z ewentualną „odmową przyjęcia kasacji do rozpoznania” świadczy o świadomości wnoszącego skargę co do znaczenia i istoty tzw. przysądu kasacyjnego w brzmieniu art. 393³ § 1 k.p.c., czyli sprzed nowelizacji kodeksu postępowania cywilnego z dnia 22 grudnia 2004 r. (Dz. U. z 2005 r., Nr 13, poz. 98). Należy zaznaczyć, że sens tej instytucji nie uległ zmianie.

Ponadto należy zauważyć, że skarżąca sformułowała występujące jej zdaniem istotne zagadnienie prawne, które jest jedną z okoliczności uzasadniających przyjęcie skargi do rozpoznania. Ma ono polegać, w odczuciu skarżącej, na potrzebie wyjaśnienia kwestii: „czy w przypadku gdy ewentualny bieg zasiedzenia nieruchomości biegnie przeciwko współspadkobiercom nieruchomości dla uznania, że charakter posiadania tej nieruchomości przez jednego ze spadkobierców, który był w posiadaniu i korzystał z tej nieruchomości także za życia spadkodawców, uległ zmianie i posiadanie stało się samoistne, wymagane jest aby ta zmiana charakteru posiadania była widoczna dla pozostałych współwłaścicieli nieruchomości” (karta 772). Co więcej, powyższy wywód, mimo zamieszczenia go w części pisma dotyczącej podstaw skargi kasacyjnej, został graficznie wyodrębniony.

Sąd drugiej instancji uprawniony jest do badania, czy skarga kasacyjna jest dopuszczalna, czy została wniesiona w terminie i czy nie zawiera braków formalnych, które podlegają uzupełnieniu lub które skutkują odrzuceniem skargi a limine. W przypadku ich sformułowania przez skarżącego, sąd odwoławczy nie jest władny oceniać stopnia skonkretyzowania występujących zagadnień prawnych, ich obszerności i doniosłości, co jest zastrzeżone do wyłącznej kompetencji Sądu Najwyższego.

Nie oceniając zasadności przedstawionego przez skarżącą wyводу należy stwierdzić, że z punktu widzenia zachowania warunków formalnych, którym powinna odpowiadać skarga, zawiera ona elementy określone w art. 398⁴ § 1 k.p.c.

Z tych przyczyn orzeczono, jak w postanowieniu (art. 398¹⁵ § 1 w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).